

Sagsøgte: Wind Tre SpA, tidligere Wind Telecomunicazioni SpA (sag C-54/17), Vodafone Italia SpA, tidligere Vodafone Omnitel NV (sag C-55/17)

procesdeltagere: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (sag C-54/17), Altroconsumo, Vito Rizzo (sag C-54/17), Telecom Italia SpA

Konklusion

- 1) Begrebet »levering uden forudgående anmodning« som omhandlet i bilag I, punkt 29, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det, med forbehold af den efterprøvelse, som skal foretages af den forelæggende ret, dækker adfærd som den i hovedsagerne omhandlede, der består i, at en teleoperatør markedsfører SIM-kort (Subscriber Identity Module-kort, abonnentidentitetsmodul-kort), på hvilke visse tjenester, såsom navigation på internettet og telefonsvarer, er forhåndsindstillet og forhåndsaktiveret, uden på forhånd og på tilstrækkelig måde at have oplyst forbrugeren om denne forhåndsindstilling og forhåndsaktivering eller om, hvad disse tjenester koster.
- 2) Artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, i medfør af hvilken en adfærd, der udgør en levering uden forudgående anmodning som omhandlet i bilag I, punkt 29, i direktiv 2005/29, såsom den i hovedsagerne omhandlede adfærd, skal bedømmes på grundlag af dette direktivs bestemmelser med den konsekvens, at tilsynsmyndigheden i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, i medfør af denne lovgivning ikke har kompetence til at pålægge sanktioner for en sådan adfærd.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2018 — IR mod JQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-68/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — erhvervmæssige aktiviteter inden for kirker eller andre organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro — erhvervmæssige krav — krav om redelig indstilling til og loyal opførsel over for kirkens eller organisationens etik — begreb — ulige behandling på grund af religion eller tro — afskedigelse af en katolsk arbejdstager i en lederstilling på grund af et nyt borgerligt ægteskab indgået efter en skilsmisse)

(2018/C 408/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IR

Sagsøgt: JQ

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således:
  - dels, at en kirke eller en anden organisation, hvis etik er baseret på religion eller tro, og som driver et sygehus stiftet i form af et privatretligt kapitalelskab, ikke kan beslutte, at dets ansatte i lederstillinger skal være underlagt krav om redelig indstilling til og loyalitet over for denne etik, der er forskellige alt efter, om disse ansatte er medlemmer af en kirke eller er konfessionsløse, uden at denne afgørelse i givet fald kan være genstand for en effektiv domstolskontrol, som kræver, at det sikres, at de kriterier, der er anført i dette direktivs artikel 4, stk. 2, er opfyldt, og
  - dels, at en forskelsbehandling hvad angår krav om redelig indstilling til og loyalitet over for den nævnte etik mellem ansatte i lederstillinger alt efter, om de er medlemmer af en kirke eller er konfessionsløse, kun er i overensstemmelse med det nævnte direktiv, hvis religion eller tro, henset til karakteren af de pågældende erhvervsmæssige aktiviteter eller den sammenhæng, hvori de udøves, udgør et erhvervsmæssigt krav, som er regulært, legitimt og berettiget, henset til den pågældende kirkes eller organisations etik, og som er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve.
- 2) En national retsinstans, for hvilken der er indbragt en tvist mellem to private parter, har pligt til, når det ikke er muligt for den at fortolke den gældende nationale ret på en måde, som er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78, inden for rammerne af sin kompetence at sikre den retsbeskyttelse, der for borgerne følger af de almindelige principper i EU-retten, såsom princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro, herefter fastsat i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at sikre den fulde virkning af de rettigheder, som følger heraf, idet den om fornødent undlader at anvende enhver modstridende national bestemmelse.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. september 2018 — Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, tidligere Gamesa Wind România SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-69/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — ret til fradrag — erhvervsforetaget af en afgiftspligtig person, der er erklæret »inaktiv« af skatte- og afgiftsmyndigheden — nægtelse af retten til fradrag — proportionalitetsprincippet og princippet om momsens neutralitet)

(2018/C 408/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, tidligere Gamesa Wind România SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili